

ÉLETTÜNK

XLIII. évf. 2. szám (43. Jg. Nr. 2)

Az európai magyar katolikusok lapja

2011. február

A MISSZIÓ KULCSA A KÖZÖSSÉGÉPÍTÉS

XVI. Benedek pápa üzenete a 2010-es missziós világnapra

A missziós világnap alkalmat kínál az egyházmegyei és plébániai közösségeknek, a megszentelt élet intézményeinek, az egyházi mozgalmaknak és Isten egész népének, hogy megújult elkötelezettséggel hirdessék az Evangéliumot, és a lelkipásztori tevékenységnek átfogóbb, missziós jelleget adjanak. Ez az évente visszatérő alkalom arra hív, hogy tudatosabban éljük át azokat a liturgikus és katechetikai, karitatív és kulturális utakat, amelyeken keresztül Jézus Krisztus az ő Igéjének és az Eucharisztiaának az asztalához hív egybe minket, hogy megízleljük jelenlétének ajándékát, az ő iskolájában nevelődjünk, és egyre tudatosabban vele, a Mesterrel, az Úrral egyesülve éljünk. Ő maga mondja: „Aki szeret engem, azt Atyám is szeretni fogja. Én is szeretni fogom, és kinyilatkoztatom magam neki” (Jn 14,21). Csak miután találkoztunk Isten szeretetével, amely megváltoztatja az ember életét, azután tudunk vele és egymással közösségben élni, hiteles tanúságtételt felkínálni testvéreinknek, ezáltal tanúsítva a bennünk lévő reménynek az alapját (vö. 1Pt 3,15). A felnőtt hit – amelyben az ember gyermeki magatartással képes teljesen Istenre bízni magát, amelyet az imádság, az Isten Igéjéről való elmélkedés, a hit igazságainak tanulása táplál – feltétel ahhoz, hogy elő tudjunk mozdítani egy új humanizmust, mely Jézus Evangéliumára épül.

Októberben, amikor a nyári szünet után számos országban újraindulnak a különböző egyházi tevékenységek, az Egyház arra hív, hogy a rózsafüzér imádságon keresztül megtanuljuk Máriától az Atya emberiségről alkotott szeretetét, hogy úgy szeressük az emberiséget, ahogy Ő szereti. Nem éppen ebben rejlik a misszió értelme is?

Az Atya ugyanis arra hív minket, hogy szeretett Fiában mi is szeretett gyermekei legyünk, és mindannyian testvérnek ismerjük fel egymást benne. Ő az üdvösség ajándéka a viszálytól és a büntől megosztott emberiség számára, aki feltárja Isten valódi arcát: „Úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

„Látni szeretnénk Jézust” (Jn 12,21) – János evangéliuma szerint ezzel a kérréssel fordult Fülöp apostolhoz néhány görög zarándok, akik húsvétra érkeztek Jeruzsálembe. Ez visszhangzik a mi szívünkben is, és arra emlékeztet, hogy az Evangélium hirdetése az egész Egyház feladata, mivel „természeténél fogva missziós” (Ad gentes, 2), és arra hív, hogy mozdítsunk elő egy olyan megújult életet, amelyet hiteles kapcsolatok szőnek át, és az Evangéliumra alapozott közösségekben valósul meg. Egy soknemzetiségű társadalomban, amelyben egyre inkább megjelennek a magány és a közömbösség különböző aggasztó formái, a keresztényeknek meg kell tanulniuk felmutatni a remény jeleit, egyetemes testvérekké kell

(Folytatás a 6. oldalon)

Szent Cirill és Szent Metód
(Svitozar Nenyuk alkotása)

EURÓPA VÉDŐSZENTJEI

A nyugati szláv törzsek, amelyek a népvándorlás után letelepültek és megalkották a Nagymorva Birodalmat, a 9. század elején magas színvonalú politikai és kulturális életet éltek. Készek voltak a kereszténység elfogadására, de ha a germán területről érkező misszionáriusok térítik meg őket, az politikai függőséget is jelentett volna. Ezért Rasziszláv, a birodalom uralkodója a kereszténységnek olyan formáját kereste, amely országa és a szláv népek önállóságát nem fenyegeti. Kívánsága teljesülni látszott, amikor a bizánci kormányzat egy csoport keresztény térítőt küldött, akik közül különösen két testvér tűnt ki: Konstantin áldozópap és Metód szerzetes.

Egy Leó nevű császári hivatalnok gyermekei voltak. A fiatalabb Konstantin (Cirill a kolostori neve volt) először szülővárosában, Tesszalonikában, majd Konstantinápolyban tanult. A császárváros művelt köreiből a „filozófus” megtisztelő néven ismerték. 858 táján abbahagyta a tanítást, hogy egy időre visszavonuljon egy kolostorba, ahová már évekkkel előbb belépett a bátyja, Metód (keresztneve valószínűleg Mihály volt).

A görög misszió 863-ban érte el Morvaországot. Konstantin drága kincset hozott magával: a perikópákat és liturgikus szövegeket, amelyeket görögből ő fordított szláv nyelvre, és lejegyzésükhöz maga állított össze írásjeleket (ez az ún. glagolita ábécé, a cirill ábécé ősi formája). A testvérek kísérről együtt több mint három éven át áldásos működést fejtettek ki. Missziós munkájuk azonban ellenérzést váltott ki a bajor püspökökből. Különösen a szláv nyelv liturgiai használatát támadták.

Rasziszláv szeme előtt egy saját egyháztartomány képe lebegett, amely független a birodalmi egyháztól. Konstantin és Metód ennek az egyházpolitikai kérdésnek a megoldását csak a pápa döntésétől várhatta. Útra keltek tehát Rómába, ahol II. Hadrián pápa ünnepélyesen fogadta őket, mert Szent Kelemen ereklyéit magukkal vitték. Ragyogóan megvédtek missziós módszerüket, és a szláv nyelvű istentisztelet jóváhagyást nyert.

Ünnepük: február 14.

AZ EMBER FÉNY A MODERN VILÁG SZÁMÁRA

A teológiai antropológia mindaz, amit az isteni kinyilatkoztatás szerint tudunk az emberről: az embert Isten teremtette, életének célja a Krisztussal való egyesülés, különleges méltósággal rendelkezik, amely erkölcsiségének alapja is egyben. A Zenit olasz hírügynökség interjút készített Juan Luis Lorda antropológiaprofesszorral a modern Egyház előtt álló egyik legnagyobb kihívásról: hogyan lehet megmutatni a világnak, ki is valójában az ember. A professzor teológiai antropológiát oktat a navarrai egyetemen.

Lorda professzor elmondta: az Egyház és a modern világ párbeszédének alapja éppen az antropológia; ahogyan II. János Pál pápa is mondta első pápai beszédében: napjainkban a kereszténységről beszélni azt jelenti, az emberről alkotott elképzelésről beszélni. Krisztus felfedi az emberek előtt, ki is az ember. A keresztény emberkép nagyon magas színvonalú emberkép: az ember méltósággal rendelkezik, terve van a jövőjéről, meghívást kapott Istentől, hogy az ő gyermeke és embertársainak testvére legyen.

A modern világ szerint az ember szabad és számos jog birtokosa. Jogos és megmagyarázható elképzelés ez az emberről, a történelmi haladás eredményeképpen született meg. Ugyanakkor szegényes elképzelés is, hiszen a szabadságnak az igazsághoz kell kapcsolódnia, és elő kell segítenie az ember kiteljesedését.

Az igazi szeretet paradox módon éppen az, ha önmagunkat ajándékozunk a másoknak, ezzel segítve elő önmagunk kiteljesedését. A kiteljesedés távlatai akkor nyílnak meg az ember előtt, ha önmagát ajándékozza oda a családban, a házasságban, az érdek nélküli barátságban, a társadalmi életben, az egyházi életben. Különösen fontos az is, hogy a

modern világ naiv, veleszületett hite szerint a kívül és belül élő gonosz legyőzhető értelemmel, neveléssel. A keresztények azonban tudják, hogy szükség van Isten kegyelmére és önmagunk odaadására.

Lorda professzornak megjelent egy könyve Antropológiai teológia címmel. A teológiai antropológia a teológiának viszonylag új része. A könyv központi témája a húsvét misztériuma, amely Isten legnagyobb kinyilatkoztatása Krisztusban.

A teológiai antropológia a XX. században két téma köré szerveződött: a II. Vatikáni Zsinat Gaudium et spes konstitúcióját és II. János Pál rendkívül termékeny pápai szolgálatát vizsgálta. II. János Pál volt az, aki elmélyítette az erkölcs és az antropológia alapjait: az emberi méltóság gondolatát, az élet értelméről való gondolkodást, a szexuális és társadalmi erkölcs témáit. Azt gondolta, hogy a kereszténység emberképe szerinti ember egy nagy evangelizációs zárandokutat jár be.

A kötet egyik témája az emberi szexualitás méltósága. A szerző azt írja: „az ember termékenységével Isten képmását közvetíti”, és ezért van az, hogy „az emberi szexualitást komoly erkölcsi törvények irányítják”.

(Folytatás a 7. oldalon)

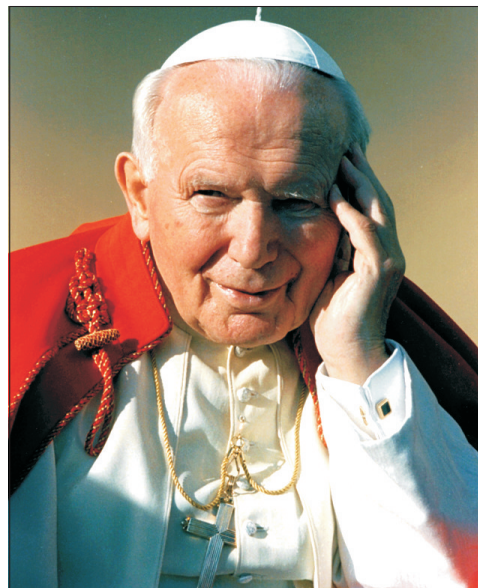
BOLDOGGÁ AVATJÁK II. JÁNOS PÁL PÁPÁT

Az Isteni Irgalmasság vasárnapján, május 1-jén avatják boldoggá Rómában II. János Pál pápát. Mint ismeretes, ezt az ünnepet a lengyel pápa vezette be, és az ünnep előestéjén halt meg. A Szenttéavatási Ügyek Kongregációja a dokumentum kibocsátásakor hangsúlyozta, hogy a boldoggáavatási eljárás mindenben megfelelt az egyházi előírásoknak.

A boldoggáavatási eljárás elmúlt öt évének legfontosabb eseményeit – a Szenttéavatási Ügyek Kongregációjának tájékoztatója alapján – a Vatikáni Rádió ismertette.

Mint ismert, az eljárás pápai felmentéssel előbb kezdődött meg, mint hogy eltelt volna öt év Isten Szolgája halála után, ahogy ezt az érvényben lévő normatíva előírja. Ezt az intézkedést sürgette II. János Pál életszentségének elterjedt híre, amely életében, halálában és halála után is jellemezte. Az eljárás többi részét érintően teljesen figyelembe vették az egyházjog által előírt szabályokat, amelyek a boldoggá- és szenttéavatásokra vonatkoznak.

2005 júniusától 2007 áprilisáig lezajlott az alapvető egyházmegyei vizsgálat a római és a különböző egyházmegyekben életéről, erényeiről, életszentségének híreről és csodáiról. Az egyházjogi eljárások jogi érvényességét elismerte a Szenttéavatási Kongregáció a 2007. május 4-i dekrétummal. 2009 júniusában a „Positio”-t meg-

(Folytatás a 4. oldalon)

HITÜNK KÉRDÉSEI

Mit szól Ádámhoz és Évához korunk tudománya?

Mostani számunktól új sorozatot indítunk, amelynek alap gondolatát a mai hitvédelem adja. Hiszen legalább minden húsz év múltával újra meg kellene válaszolni hitünk alapvető kérdéseit, hozzá pedig azokat az új és olykor szokatlanul különös mai kérdéseket is, amelyeket a hagyományos hitvédelem nem ismert. Ilyen kérdésekre „elődöm”, a földi élettől már elbúcsúzott Frank Miklós atya is több írásában kitért igen színvonalas válaszaiban. A fölmerülő hitkérdések sokaságából azonban a lap igényei szerint csupán néhányat választhatunk ki, egy-egy kérdésben lehetőleg az egyházi év időszakához alkalmazkodva (pl. húsvét). Örülénk az olvasók észrevételeinek, visszajelzésének. Ma a televízió „tudományos” adásai révén még fokozottabb a hit és a tudomány összhangjának ügye. Ezért a Teremtés könyvével kezdjük, majd a húsvéthoz kapcsolódó kérdésekkel folytatjuk az új sorozatot. A szerző ebben Hitünk önvédelme című, még publikációra váró munkáját veszi alapul.

A sorozat írója: Boda László, a budapesti Pázmány Péter Katolikus Egyetem Teológiai Fakultásának nyugalmazott tanára, aki korábban tizen-nyolc évig filozófiát tanított. Leopold Kunschak-díjas (Ausztria), irodalmi működéséért – versek, esztétikai tanulmányok – kapta meg a Gyulai Pál-díjat. Jelenleg a magyar nyelv és östörténet kérdéseivel is foglalkozik. Számos könyvet publikált. Az Életünkben is több írása jelent meg.

Ma nyíltan beszélünk az „afrikai Ádámról és Éváról”, mert az emberiséget az általánosan elfogadott tudományos vélemény egyetlen emberpártól származtatja (vö. nyomozás az Y kromoszóma eredetéről, amely a „férfivonal”). Külön is figyelmet érdemlő tudományos felismerés, hogy – ellentétben a poligenizmus nézetével – egy emberpár révén népesült be a Föld. Ez is megegyezik a Biblia üzenetével. Az embert genetikai ismertetőjele – saját DNS-ünk – elkülöníti minden más élőlénytől, még az ún. Neander-völgyiektől is. Mert azok sem voltak igazi emberek, bár eszközt készítettek, tüzet gyújtottak, sőt a halottaikat is betakarták. Ez nem azonos az eltemetéssel, amely az ember transzcendens hitével válik kultikus cselekménnyé (Isten, túlvilág). Ez a döntő különbség ember és állat között. Az ember szellemiségét kultúrája, transzcendens irányulását pedig ősidőktől bizonyíthatóan a temetkezés módja tanúsítja, annak kultikus szertartásával (ima, áldozat). A sungiri ember temetkezési lelete 27 000 éves, mégis megcsodálják a régészek (kb. 150 km-re Moszkva fölött). A túlvilág hitét tanúsítják az Életfa ábrázolásai is. Kultúrája pedig csak az embernek van a világban. A transzcendens, vagyis az érzékelhetőt fölülmúló tekintet egyedül az ember sajátja, semmiféle más földi élőlényre nem jellemző. A Biblia nyomán ezt úgy fogalmazzuk, hogy az embernek szellemi lelke van. Ezt a lélektan tudománya is igazolja. Ellenőrizhetjük, ha azt kérdezzük: mit hagyott hátra az evolúcióban az egér vagy a majom, és mit hagyott hátra kultúrájával és technikájával az ember? A különbség fölmérhetetlen. Hatásaiból következtetve ismerhetjük meg tehát a hatókokot, mint gyümölcsseiről a fát. Akkor is, ha ez a hatóok láthatatlan, mint az emberi intelligencia, és vele az emberi lélek.

A Teremtés könyvében azonban azt olvassuk, hogy Isten „a föld porából” formálta Ádámot. Hogyan lehetne ezt mai tudásunkkal elfogadni? – kérdezhetnénk. A „föld porából” kifejezés valójában arra

utal a bibliai hasonlatban, hogy agyagból. A Biblia könyveinek ókori írói még az agyagmegmintázás kultúrájában éltek. Olyan korban, amelyben agyagra írtak, agyagból formált téglákkal építkeztek. Így építették még a babiloni tornyokat is. Ebben az ősi kultúrában a szobrokat is többnyire agyagból készítették. A szentíró ebben az „agyag-kultúrában” érthető módon a szobrász hasonlatát veszi alapul, még Éva teremtésének képi kifejezésével is. A megformálandó agyag „oldalából” ugyanis ki lehet csipni egy darabot, és azt külön is meg lehet mintázni. Ez ősi tapasztalat. Isten, a teremtés „Szobrásza”, ebben a képben mintegy Ádám „oldalából” veszi ki Évát, nem a fejéből, sem a lábából, hanem „a szíve közeléből”. Ez már Szent Ágoston szerint is azt akarja kifejezni, hogy Éva, az asszony, Ádámhoz, a férfihoz viszonyítva nem „fölrendelt” és nem „alárendelt”, hanem „mellérendelt” emberi lényként társa a férfinak.

Az evolúciót a Teremtő irányítja, nem közvetlenül, hanem közvetve, a természet törvények által, ami azt jelenti, hogy az evolúció genetikailag programozott. Ez a program pedig nem az őskor primitív lényeitől származik. Azok csak továbbadják és alkalmazzák a genetikai programot. Ezt persze évezredekkel ezelőtt nem tudhatták. A bibliai kép azonban – a maga kora nyelvén – elmondja a lényegét. Az emberi test fokozatos biológiai előkészítését a mai tudomány már földerítette. Az első emberpár a többi élőlényhez hasonlóan a „földből vétezt”. Az élet magja is az anyagba van rejtve, mint tél idején a búzamag a földben. Az ember azonban szellemi lelke révén döntő módon különbözik az állatoktól. Ez nincs előre programozva genetikailag, mert nem biológiai természetű. Ezért a Teremtés könyve szerint csak az ember az, akibe Isten „lelket lehel”. Ez a teremtés külön aktsusa, amely kiemelkedik a többi élőlény programozott evolúciójából. Rafael maga készítette el a vatikáni Stanzák nagy faliképeinek tervét, kivitelezésüket azonban tanítványaira bízta. Michelangelo pedig maga készítette szoborremekeit, de azok talpazatának elkészítését tanítványaira bízhatta volna. S volt, amikor meg is tette. A Teremtő által adott genetikai program még az előembereket is létrehozhatta. Az evolúció nem teremt, csak kivitelez. A szellemi lélek megjelenése azonban kiemelt teremtoi aktsut igényel. Ezt a genetikuskok a maguk szemszögéből valami egészen különleges mutációval magyarázzák, de annak mikéntjét nem tudják megfejtani. Ebben sincs ellentét a kinyilatkoztatás hite és a tudomány között.

Bár megkísérelték még ennek rekonstruálását is, nem tudjuk, hogyan nézett ki az első emberpár. A művészettörténetben

Ádámot és Évát sokféle módon ábrázolják. Az afrikai édenkert sem ad ehhez biztos eligazítást. A bennünk lévő Isten-képmás lelki-szellemi voltunkkal és kreativitásunkkal van adva. Fontos felismerés, hogy a Szentírás és benne a kinyilatkoztatás nem azt hivatott elmondani nekünk, amit a tudomány képviselőinek kell megfejtetni. Tehát a Biblia vallás erkölcsi üzenetre összpontosít. Ilyen az első emberpár bűnbeesése is. Az embernek lelkiismerete van, hogy meg tudja különböztetni az erkölcsi jót és a rosszat. Azt az állat is megérzi, hogy ízét tekintve mi a jó és mi a rossz, amikor enni valót keres. De az állatoknak nincs lelkiismeretük. A Szentírás az erkölcsi rossz tilalmát a „tiltott fa” gyümölcsével érzékelteti. A „tiltott” és „nem tiltott” fa egyszerűen arra vonatkozik, hogy mi az, ami erkölcsi értelemben véve szabad, és mi az, ami tilos. A falusi gyerekek számára a „tiltott fa” a szomszéd kertjének fája. A felnőtt ember pedig tudja, hogy számára például tiltva van, hogy embertársának tulajdonát, férjét vagy feleségét elkívánja, elvegye. Van tehát a Teremtő révén minden ember számára érvényes természetes erkölcsi törvény. Van emberi lelkiismeret. Mégis rászorulunk az emberi közösségekben a törvénybe iktatott „tilalomfákra”. Ilyen a tízparancsolat. Ilyenek a jogi törvények tilalmai is, amelyeket azonban az ember maga fogalmaz meg a közjó érdekében.

Ma divatos felhívása a médiumoknak, hogy a tabukat le kell dönteni. A tabu egyes primitív népek tilalomfája. A tabu akkor kell lebontani, ha értelmét veszített erkölcsi tilalmat jelent. Az értelmes erkölcsi tilalom nem tabu. Egyén és közösség védelmét szolgálja. Ma sokan tabunak tekintik az értelmes tilalmakat is, például: „Ne drogozz! Ne vedd el embertársad férjét, feleségét!” Persze akik ezt lebontandó tabunak tekintik, méltatlankodnak, ha rajtuk esik hasonló sérelem. Sokan az erkölcsi tilalommal szemben az abszolút szabadságra hivatkoznak. A „Mindent szabad!” azonban gyakorlatilag a bűnözés szabadsága. Értelmes tilalmat sért, aki például megszegi a „Ne igyál mértéktelenül!” erkölcsi törvényét, és alkoholistává válik, mert ezzel súlyosan árt önmagának, a családjának és a társadalomnak. Az értelmes erkölcsi törvény nem azért tilt, hogy öncélúan tiltson, hanem azért, hogy a bűntől és annak romboló következményeitől védje az egyént és a közösséget. Mert a bűn nemcsak annak árt, aki elköveti, hanem másoknak is. Olykor nagyon sok embernek (háborúk). Madách szavait gyakran idézzük: „Milliók egy miatt”. A korlát nem azért van a szakadék szélén, hogy szabadságunkat akadályozza, hanem hogy megővön minket a lezuhanástól. Ezért az erkölcsi törvények védő korlátjait jónak és szükségesnek tartjuk. A jog segítheti, de nem helyettesítheti az erkölcsöt, amely viszont a jogot segíti.

Azóta közmondássá lett az „örök Ádám” és az „örök Éva”.

Boda László

ÜNNEPEK NÉLKÜLI NAPTÁR

Kimaradtak a keresztény ünnepek, így a karácsony és a húsvét is az Európai Bizottság által kiadott 2011/12-es iskolaév naptárából, amelyben azonban szerepelnek a zsidó, a muzulmán, a hindu, a kínai és a náptári ünnepek. A naptárban 3,5 millió példányban nyomtatták ki, mindez ötmillió euróba került, és iskolák közt osztják szét.

Johanna Touzel, a European Catholic Commission szóvivője hihetetlennek nevezte az esetet, hozzátéve: a karácsony és a húsvét keresztények millióinak fontos ünnep, reméli, hogy nem szándékosan hagyták ki a naptárból ezeket.

Martin Callanan, az Európai Konzervatívok vezetője azzal vádolta meg a bizottságot, hogy fontosabb neki a propagandatermékek forgalmazása, mint a karácsony igazi szelleme. Szerinte ráadásul az iskolások kiválóan megvannak az ilyen ajándékok nélkül is, mint az EU-s naptár. Egy német kereszténydemokrata EP-képviselő, Martin Kastler úgy fogalmazott: szerinte kibírhatatlan az eurokraták agresszív ateizmusa. A francia Laurent Wauquiez EU-ügyi miniszter pedig egyenesen azt a kérdést tette fel: szégyelljük, hogy az európai identitás alapjai az európai templomtornyok?

Az Európai Bizottság válaszában leszögezte, véletlenül maradtak ki a keresztény ünnepek a naptárból. A bizottság szóvivője viszont úgy fogalmazott: a következő kiadásban kijavítják a hibát, vallásos ünnepeket ugyanis egyáltalán nem szabadna feltüntetni egy ilyen naptárban, elkerülendő a vitákat. □

IMASZÁNDÉKOK

Februárra

Általános szándék: Hogy a családot mindenki tisztelje, és ismerje el páratlan értékét a társadalom javára.

Mexikóvárosban a családok VI. világtalálkozójának befejezésére (2009. január 17. és 18.) XVI. Benedek pápa két videóüzenetet küldött, amelyek a havi szándék fő forrásai.

Az állam és a társadalom számára a család nélkülözhetetlen megalapozás. Forrása az emberi életnek, amely férfi és nő szerelmi találkozásának gyümölcse; igazi emberség és tartós értékek továbbadásának „műhelye”; az emberek közötti rokoni, generációs, társadalmi kapcsolatok megalapozása. Méltóságban és védettségben megszületni és felnőni: ez a család.

Korunk emberiségét nagymértékben áthatja és rabságban tartja a hazug szabadság, a túlzó önfejűség és a szubjektívizmus; ez a nevelést nagyon megnehezíti, az embert önnön énjének fogságába zárja. Egészség, szabadság, béke, igazságság, igazság, munka, kölcsönös tisztelet, harmónia: sok családban mindez kevésbé számít, vagy fonák értelmezést kap.

Valójában az ember Isten képmására lett teremtve, a szabadságot felelősen kell gyakorolnia, az igazi javakat kell keresnie és megélnie. Nekünk, keresztényeknek a családban és a társadalomban keresztiségi hitvallásunkat és elkötelezettségünket kell megvalósítanunk – minden nehézség és társadalmi nyomás ellenére.

„Befejezésül mindnyájatokat arra buzdítok: éljen bennetek a bizalom, mivel a család Istennek, a Teremtőnek és az Üdvözítőnek a szívében van. A családért dolgozni annyi, mint az emberiség méltó és fényes jövőjéért dolgozni, Isten Királyságának építéséért fáradozni. Alázatosan kérjük az isteni kegyelmet: segítsen minket, hogy buzgón és örömmel dolgozzunk a család nemes ügyéért, amely arra hivatott, hogy befogadjon és hirdesse az Evangéliumot, humanizáljon.”

Missziós szándék: Hogy azokon a missziós területeken, ahol sürgetőbb a betegségek elleni küzdelem, a keresztény közösségek tanúsítani tudják Krisztus jelenlétét a szenvedőknek.

Ugyancsak 2009-ben XVI. Benedek személyesen ellátogatott Angolába és Kamerunba. Kamerun fővárosában, Yaoundéban beszélt a hátrányos helyzetűek rehabilitálásának országos katolikus központjában:

– Szenvedéseikben nincsenek egyedül: Krisztus velük van. Ő, amikor Péter anyósának betegségéről hallott, rögtön elment hozzá, megfogta a kezét, és felsegítette. (Mk 1,30-31) Ugyanilyen testvéri gyengédséggel és szeretettel közeledett a megtört szívűekhez, és a testileg betegekhez.

– A Léger biborosról elnevezett központban és számos más intézményben szerte a világban katolikus nővérek, ápolók, lelkipásztorok viselik gondját testi és mentális betegeknek, az erőszak és a háború áldozatainak. Afrikában különösen sokan szenvednek AIDS-ben, maláriában, tüdővészben. A katolikus közösségek ezentúl is hűségesen és gondosan állnak a szenvedők szolgálatában.

– Maguk a szenvedők és ápolók, mint Jób vagy Jézus, a győzelem hatására gyakran felkiáltanak; ez a kiáltás jelezhet kétséget vagy lázadást, de inkább a szerencsétlenségből feltörő bizalmat fejezi ki.

– Jézus szenvedésében (Márián és Jánoson kívül) egy afrikai férfi is részesült: Cirenei Simon. Kényszerűségből vette át Jézus keresztjét; a feltámadás után értette meg, kinek segített.

„Szeretném jelezni nektek a vágyamat: senki ne érezze magát egyedül! Minden Krisztus képére teremtett ember a szükségben is felebarátja mellett legyen.”

Nagy Ferenc SJ

NAGYVÁRAD PÜSPÖKE A SZENTATYÁNÁL

Rómába látogatott január 11–14. között Böcskei László nagyvárad megyéspüspök, hogy köszönetet mondjon mindazoknak a személyeknek és hivataloknak, akik munkájukkal hozzájárultak Bogdánffy Szilárd boldoggáavatásához.

A látogatás kedden reggel szentmisével kezdődött, amit a megyéspüspök a Szent Péter-bazilika altemplomában találhat Magyarok Nagyasszonya-kápolnában mutatott be.

A Szenttéavatási Kongregációnál találkozott Angelo Amato bíboros-prefekussal és munkatársaival, akik a boldoggáavatáshoz szükséges anyagokat előkészítették, és lefolytatták a hivatalos eljárást. Örömknek és elégedettségüknek adtak hangot, hiszen egy olyan ügyet sikerült lezárni, amely egyrészt bemutatja a világnak, milyen megpróbáltatásokat kellett kiállnia a Katolikus Egyháznak Romániában, másrészt rávilágít a püspökök és a hívek az üldöztetés ideje alatt tanúsított hősie helytállására.

Az Istentiszteleti Kongregációnál tett látogatása alkalmával a nagyvárad főpásztor Boldog Szilárd püspök tiszteletéről tárgyalt, hogy a vértanú püspök tiszteletére rendelt ünnep (október 3.) liturgikus szövegei mielőbb használatba kerülhessenek.

Az Olasz Püspöki Konferencia székhelyén tett látogatása alkalmával Böcskei László köszönetet mondott az eddigi támogatásért.

A látogatás fő pontját a szerdai általános kihallgatás, illetve a Szentatyával való személyes találkozás jelentette. A megyéspüspök köszönetet mondott a boldoggáavatás nagy kegyelméért, és az egyházmegye nevében ajándékot adott át a pápának: egy Bogdánffy-émlékermet, valamint egy, a székesegyházról készült fotóalbumot. XVI. Benedek elismeréssel szólt a boldoggáavatás szertartásáról. A Nagyvárad Egyházmegye híveit további kitartó imára buzdította, hogy Boldog Szilárd püspök mielőbb a szentek sorába kerülhessen. A pápa áldását küldte az egyházmegye papjaira és híveire.

A főpásztor meglátogatta a Pápai Magyar Intézetet is, amely fennállásának hetvenedik évfordulóját ünnepli. □

JÉZUS A FELTÁMADÁS ÉS AZ ÉLET

Palánkai Ferenc kinevezett egri segédpüspök életéről, hivatásáról

Szent János apostol, az Egri Főegyházmegye védőszentjének ünnepén, december 27-én a Szentatya egri segédpüspökké nevezte ki Palánkai Ferencet, a budapesti Központi Szeminárium spirituálisát. A 47 éves váci egyházmegyes atyával a Keresztény Élet budapesti szerkesztőségében beszélgettünk.

– Balassagyarmaton születtem 1964. március 11-én. A Palóc-vidék egyik pinciny falujában, Csesztvén nevelkedtem. Településünk leginkább arról ismert, hogy nyolc éven át itt élt az Ember tragédiájának írója, Madách Imre, aki négy gyermekét a falu lassan nyolcszáz éves templomában kereszteltette meg.

Szüleim a postánál dolgoztak – édesanyám másfél éve halt meg. Hárman vagyunk testvérek; bátyámnak két felnőtt fia van, öcsém három kislány édesapja. Szüleim gyakorló vallásosságának köszönhetően rendszeresen jártunk hittanra, templomba, ahol sokat ministráltam – bár ekkor még nem gondoltam a papi hivatásra.

A balassagyarmati Balassi Gimnáziumban érettségiztem. Nagyon szerettem a matematikát és a fizikát, így érettségi után műszaki főiskolára jelentkeztem. A felvételi elsőre nem sikerült, ezért egy évet fizikai munkásként dolgoztam: telefonkábeleket fektettünk le munkatársaimmal. Ezt követően sikerült bekerülnöm a győri Közlekedési és Távközlési Főiskola vezetőkes távközlési szakára.

Főiskolai tanulmányaim idején a győri székesegyház ifjúsági csoportjába jártam, amit utolsó éves diakónus kispapok és a spirituális atya vezettek. A szeminaristákkal együtt én is eljártam a szociális otthonba időseket látogatni. A kispapok életét látva, valamint a szeretetszolgálat által kezdett megfogalmazódni bennem valami... A második év után, a nyári szünetben lelkigyakorlaton vettem részt, ahol nagyon mélyen megtapasztaltam: Isten nemcsak van, hanem jelen van az életemben. Hivatásom alakulásában – az előbbieket mellett – döntő szerepe volt annak is, hogy láttam több főiskolás társam tönkrement életét, amelyet az alkohol, a drog, és az ehhez kapcsolódó életmód okozott. Sokan céltalannak találták az életüket, de a Szentírás szavaival élve mondhatnám azt is: nem volt emberük. Ekkor fogalmazódott meg bennem véglegesen: nekem minél több emberhez el kell jutnom Krisztus reménységét! Elképzelésem bejelentettem a lelkiatyámnak, aki azt tanácsolta, hogy fejezzem be a harmadik, utolsó évet a főiskolán, és utána térjünk vissza a dologra.

A diploma megszerzése után egy évet a szakmámban dolgoztam, Budapesten egy híradástechnikai vállalatnál, majd másfél év katonaság következett. Isten gondviselésének tekintem, hogy ebből egy esztendő Kiskunfélegyházán töltöt-

tem, ahol szintén nagyon jó ifjúsági közösségbe kerültem, amely tovább erősítette hivatásomat. Az ótemplom hittan-csoportjából abban az évben négyen jelentkezünk szemináriumba.

Leszerelés után még fél évet dolgoztam, majd 1989-ben Paskai László bíboros úr felvett az esztergomi szeminárium növendékei közé. Szüleimnek ezt a lépésemet csak utólag jelentettem be. Azt akartam, hogy a döntés az enyém legyen.

Palánkai Ferenc püspök a Keresztény Élet budapesti szerkesztőségében

Nagyon örültek neki. Édesanyám szinte könnyes szemmel fogadta a hírt, édesapám pedig azt mondta: ő már régóta sejtette. Szüleim mellett nagy köszönet illeti Dorn Antal plébános atyánkat.

A szemináriumban kiváló évfolyamunk volt: tizennégyen kezdtünk, s végül kilencen jutottunk el a szentelési oltárig. Mint szeminarista sok mindenért lázadoztam, szerettem volna megváltoztatni dolgokat, szabályokat, kereteket. Mostanra megtanultam védőszentemtől, Szent Ferencről, hogy nem a rendszernek, hanem nekem kell megváltoznom. Ennek belátásában nagyon sokat segített – a 2005-ben elhunyt – Pálos Antal jezsuita atya, és lelkiatyám, Vigyázó Miklós, aki jelenleg Budapesten a Babér utcai templom plébánosa.

Diakónussá 1993. május 22-én, Szent Rita napján Ternyák Csaba akkori esztergomi segédpüspök szentelt, pappá 1994-ben Paskai László bíboros úr. Papi jelmondatomat Szent János apostol első leveléből választottam: „Ha szeretjük egymást, Isten bennünk él”. (ld. 1Jn 4,12)

Közben megtörtént az egyházmegyei határok rendezése, aminek következtében szülőfalum az Esztergomi Főegy-

házmegyéből átkerült a Váci Egyházmegyébe. Mivel a gyökereim odakötöttek, átkértem magam, így az első diszpozíciót Vácról kaptam: Balassagyarmatra kerültem káplánnak. Gyönyörű időszak volt ez a két év, rengeteget dolgozhattam, hetente tizenhat hittanórám volt.

1996-ban kerültem – a korábban az Egri Főegyházmegyéhez tartozó – Dorogházára plébánosnak. Három falu – Mátramindszent, Szuha és Mátraalmás – tartozott még hozzám. A városi nyüzsgés után egy csendesebb időszak következett, amit igyekeztem azzal kihasználni, hogy egyházbiztos tanulmányaimat elkezdtem a Pázmány Péter Egyetem Kánonjogi Posztgraduális Intézetében. Itt 2001-ben szereztem licenciátust.

Főpásztorom 2000-ben Püspökszilágyra helyezett, mivel akkor már a Váci Egyházmegyei Bíróságon is dolgoztam. Püspökszilágy híveit nagyon buzgó hagyományos vallásosság jellemzi. Ezt próbáltam továbbépíteni azzal, hogy a közösségi egyház felé terelgettem őket. Elkezdtek a felnőtt- és ifjúsági hittant, nyári táborokat szerveztünk.

2005-ben Vádra kerültem az előkészítő szeminárium spirituálisának. Kezdetben nagyon féltem a nagy felelősséget jelentő feladatköröktől, aztán a televízióban szíven ütött egy politikusunk – a mostani miniszterelnök – egyik mondata: „Nem a problémát kell látni, hanem a lehetőséget.” Én ezt rögtön magamra értettem. Volt olyan nap, hogy négyszer kellett beszélnem a fiatalokkal, ami igen sok felkészülést igényelt: ez nagy probléma – de nagy lehetőség is... Közben főiskolai lelkész is voltam az Apor Vilmos Főiskolán.

A váci szeminárium 2010-ben megszűnt, és az előkészítő év a Központi Szemináriumba került. A püspöki kar engem nevezett ki spirituálisnak. Jelenleg tizenöt előkészítő, és harminchét felsőbbéves növendékünk van.

Püspöki kinevezésemet meglepetéssel fogadtam. Annak idején azért jelentkeztem papnak, mert Jézus Krisztusra akartam irányítani az emberek figyelmét. Püspökként is ezt szeretném folytatni.

Életem több fontos pontja Szent János apostolhoz kapcsolódik. Püspöki jelmondatomat – Jézus a feltámadás és az élet – is az ő evangéliuma (ld. Jn 11,25) révén választottam.

*

Palánkai Ferenc püspökké szentelése február 26-án, szombaton, délelőtt fél 11-kor lesz az egri bazilikában. A főszentelő Erdő Péter bíboros, a két társzentelő Ternyák Csaba egri érsek és Juliusz Janusz apostoli nuncius.

A Jóisten adjon sok erőt és kegyelmet az új főpásztorunk feladatköre ellátásához!

Czoborczy Bence

CSATLAKOZÁS A CSALÁD ÉVÉHEZ

Cserháti Ferenc, a külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök január 2-án, a helyi kalendárium szerint Szent Család vasárnapján, főpapi szentmisét celebrált a müncheni magyar hívek közösségében, ahol ismertette az MKPK Család éve megnyitására kiadott körlevélét, és kifejezte, hogy ezzel az egész nyugati magyarság ünnepélyesen csatlakozik a magyarországi Család éve programjához és célkitűzéseiseihez.

Elmondta, hogy a házasság és a család emberiséget meghatározó értékeinek védelme, megbecsülése és hirdetése a nyugati társadalmakban élő magyar keresz-

tények körében ugyancsak sürgető feladat. Hiszen mindazokon az erőkon túlmenően, amelyek általában és mindenütt a házasság és a család megsemmisítésére vagy eltorzítására irányulnak, az idegenben, a családokat, illetve a keresztény családi értékeket még az elvándorlással járó és az elvándorlásból adódó sajátos nehézségek, támadások és veszélyek is tépázzák. Az emigráció inkább gyengíti, mint erősíti a családi értékeket és köteleket: az elvándorló mindig idegen környezetbe távozik, elszakad az ősi gyökerektől, elhagyja szülőföldjét, rokonait, szomszédait, barátait, és mindezek fenntartó, meghatározó és éltető erejét. Sokan

a jobb életfeltételek vagy a sokat ígérő jobb szakmai és hivatásbeli kilátások reményében hagyják el hazájukat, a túlélés és az új egzisztencia megteremtése küzdelmében azonban nemegyszer érik őket olyan csalódások, visszaélések és traumák, amelyek ellehetetlenítik számukra egy igazi szép családi élet kibontakozását az idegenben.

Cserháti Ferenc püspök a családpassztoráció erősítése érdekében rövidesen körlevelet intéz a külföldi magyar lelkipásztori szolgálatban dolgozó paptestvéreikhez, és konferenciára hívja őket, amelyen Bíró László táborigazgató püspök, az MKPK családreferense tart előadásokat. □

A LEGTÖBB, AMIT A SZÜLŐ ADHAT

„A Család évének meghirdetésekor eszembe jutottak szüleim, akiknek annyi mindent köszönhetünk testvéreimmel. A szülők nem azzal adják a legtöbbet gyermekeiknek, hogy őket szeretik, hanem azzal, hogy egymást szeretik. Ennek a szeretetnek a megtapasztalása jelentette számunkra a legnagyobb biztonságot.”

(Palánkai Ferenc püspök)

Gyermekeknek

CSAK A SZERETET SZÁMÍT

Nemrég olvastam egy nagyon tanulságos orosz népmesét, ami egy gazdag, fősvény emberről szól. Egész életében az aranyat gyűjtötte, s az volt a kívánsága, hogy halála után minden pénzt rakják a koporsójába, mert szüksége lehet rá a túlvilágon. A mennyországban aztán betért egy vendéglőbe, ahol mindenféle finom étel és ital volt kitéve egy nagy asztalra. Megkérdezte az egyik angyaltól: „Mennyibe kerülnek ezek?” „Egy kopejka mindegyik” – válaszolta az angyal. A fukar ember nagyon örült, hogy ilyen olcsó itt minden, úgyhogy jó sok ételt kiválasztott magának. Amikor aztán fizetni akart az aranyával, az angyal azt mondta neki: „Ez a pénz nem érvényes!” Nagyon felháborodott a gazdag ember, hiszen az ő

aranya sokkal többet ért, mint egy kopejka. „Hogyhogy?” – méltatlankodott. „Nálunk – mondta az angyal – csak annak a pénznek van értéke, amelyet már egyszer elajándékoztak.”

Az embereknek nagyon kell arra vigyázniuk, hogy ne legyenek irigyek és fukarok. Az ilyenek azt akarják, hogy minden az övék legyen, s még kölcsön sem adják dolgaikat a másoknak. Pedig az önzetlen szeretet azt kívánja, hogy tudj lemondani arról, ami a tiéd. Add kölcsön a játékokat – vagy akár örökbe, ajándékba is – annak, akinek a szülei nem tudnak venni. Felezd meg az ételledet azzal a társaddal, aki éhez. Így kedves leszel a mennyei Atya előtt!

Erzsébet néni

Fiataloknak

FARSANG – KERESZTÉNY SZEMMEL

Csodálatos az emberi arc. Nem ok nélkül nevezzük belső, lelki világunk tükrének. Mert ami láthatatlan bennünk, az láthatóvá lesz, ha egymás arcára, szemébe tekintünk. Így tesz tanúságot az arcunk a szomorúságunkról vagy vidám kedvünkéről! Olykor a gyűlölet, a harag villámai cikáznak róla, máskor a gyöngédség, a szeretet simogató fényeit mutatja. Büszkén sugározza fiatalságunkat, de elárulja összetört életünket is. Ezért sokszor neheztelünk rá árulkodó magatartásáért, s le is takarjuk különféle álarcokkal.

A farsang a vidámság, a mulatság ideje, s ilyenkor akarunk mi is szívből örövendezni. Álarcos arccal sodródunk a vidámság forgatagában. A vízkeresztől hamvazószerdáig, azaz a nagyböjt kezdetéig tartó farsangi időszak a vidámság, az öröm, a tánc és a bálók időszaka Egyházunkban is. Szerte az országban s a Kárpát-medencében „megmozdulnak” a plébániai közösségek, felnőttek és fiatalok együtt készülnek a helyi rendezvényekre.

A farsangi-báli időszak kapcsán a keresztény életöröm megéléséről, a kapcsolatok építéséről és a generációk közötti összhang megteremtéséről így írt egyik családokat buzdító levelében Bíró László, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia csa-

ládreferens püspöke: „Éljük meg a keresztény életörömet a táncban, a bálókban, az ünnepi szórakozásban. Ugyanakkor ne feledjük, akkor is Krisztushoz tartozunk, amikor szórakozunk, táncolunk, mulatságokon veszünk részt. A farsangi mulatság szerves tartozéka lehet keresztény életünknek mind a családban, mind közösségeinkben.”

Igen, kedves fiatalok, ezért azt gondolom, a farsangi időszakban is olyan arcrá van szükségünk, amit nem kell szégyellnünk se Isten, se ember előtt. Gondold meg, mi felé és ki felé fordítod az arcodat! Ne feledd, hogy a világ jelenlegi alakja por és hamu csupán. Nem kell megvetned a föld és a világ értékeit, de nem horgonyozhatsz le előttük.

Igen, a jó hír ebben a farsangi időszakban, hogy létezik egy keresztény út is, a belső ünnepből, a közösségi tudatból, az együttes ünneplésből fakadó öröm. Nos, ezzel a belső, egymásra odafigyelő és az isteni „motivációkra” is hallgató lelkiülettel szeretnénk megélni ezt az ünnepet is.

Mert hányszor állunk életünk során tükör elé, megnézzük magunkat, és szépitgetjük, fiatalítjuk az arcunkat. De most Jézus legyen ez a tükör! Lássuk meg benne igazi énünket, most már álarc nélkül, leplezetlenül.

Tomi atya

BOLDOGGÁ...

(Folytatás az 1. oldalról)

Novemberben a hagyományos procedúrát követve a „Positio”-t alávetették a Szenttéavatási Kongregáció bíboros és püspök tagjai ítéletének, akik megerősítő döntést hoztak.

2009. december 19-én XVI. Benedek felhatalmazást adott a hősiességre vonatkozó dekrétum kihirdetésére.

Isten Szolgája boldoggáavátására való tekintettel az ügy posztulátor testülete bemutatva vizsgálatra a Szenttéavatási Kongregációnak a Parkinson-kórból meggyógyult Marie Simon Pierre Normand nővér, a Katolikus Szülőotthonok Kis Nővérei Intézet tagjának esetét.

A szokásoknak megfelelően elvégzett kánonjogi vizsgálat számos jegyzőkönyvét és az igazságügyi orvos szakértők részletes szakvéleményeit a Szenttéavatási Kongregáció orvosi tanácsa tudományos vizsgálatának vetették alá 2010. október 21-én. Miután a megszokott lelkiismeretességgel átanulmányozták az eljárási tanúságtételeket és a teljes dokumentációt, a gyógyulás tudományos szempontból való megmagyarázhatatlansága mellett foglaltak állást. A teológus konzultorok, miután áttekintették az orvosi következtetéseket, 2010. december 14-én teológiai szempontból értékelték

az ügyet, és egyhangúan elismerték a II. János Pálhoz forduló könyörgés egyediségét, elsőbbségét, egyöntetűségét és azt, hogy az Isten Szolgájának közbenjárásáért mondott imádság hatékony volt a csodának minősíthető gyógyulás érdekében.

2011. január 11-én megtartották a Szenttéavatási Kongregáció bíborosainak és püspökeinek rendes ülését, akik egyhangúan pozitív ítéletet hoztak, csodának nyilvánítva Marie Pierre Simon nővér gyógyulását, amelyet Isten vitt véghez tudományosan megmagyarázhatatlan módon II. János Pál pápa közbenjárását követően, akihez nemcsak a meggyógyult, de számos más hívó is bizalommal imádkozik – zárul a Szenttéavatási Kongregáció tájékoztatója II. János Pál boldoggáavatói eljárásáról.

*

II. János Pál pápa sírhelyét a Szent Péter-bazilika grottájából a bazilikában található Szent Sebestyén-kápolnába helyezik át – közölte Federico Lombardi szentszéki szóvivő nem sokkal azután, hogy nyilvánosságra hozták a boldoggáavatás időpontját. Nem exhumálásról van szó: a koporsót nem nyitják ki. Az elhunyt Szent-Atya földi maradványait egyszerű, zárt márványkoporsóban őrzik majd, amelynek felirata: Beatus Ioannes Paulus II.

XI. Ince pápa (1676–1689) földi maradványait a Szent Sebestyén-kápolnából a bazilika másik kápolnájába helyezik át. □

STRANDBALESET ÉS ABORTUSZ

Sokan nem tudják, hogy az abortusz elvi alapja megegyezik a strandmedencék lefolyócsöveiben létrejövő vákuum szippantó erejével, ami az emberi test szétroncsolásával jár.

Évente kétszáz halmat meg fűrdőzés közben, előfordul, hogy azért, mert a fürdőben idő előtt kezdik leengedni a vizet a medencéből. Sajnos megesik, hogy hiányoznak a lefolyókról a védőrácsok, és ekkor súlyos veszély fenyegeti a vízben tartózkodókat, leginkább a kisgyermeket, akiket beszippanthatnak az alig 20-25 cm átmérőjű csövek. Ilyenkor a gyermekek testét szétroncsolva találják meg a lefolyócsövekben. Szörnyű halál!

A hírekből tudjuk, hogy 2009-ben egy budapesti élményfürdőben következett be ilyen tragikus szerencsétlenség, ahol egy kilencéves kislány vesztette életét. Hasonló eset 2003-ban egy vidéki strandon esett meg, ahol egy hatéves gyermek halt meg.

A tragédiákról hetekig, hónapokig beszél a média, az egész világot megrázzák ezek a balesetek. Keresik a felelősöket, hosszú évekig pereskednek. Az abortusz miért nem rázza meg a világot?

Sokan nem tudják, hogyan zajlik egy abortusz. A legjobb demonstrálása a művi terhesség-megszakításnak A néma sikoly című film. Ebben Bernard N. Nathanson szülész-nőgyógyász szakorvos mutatja be az abortuszt a magzat oldaláról. Az ultrahangos vizsgálattal pont a pontra végig tudták követni a terhesség-megszakítás minden egyes lépését.

Egy tizenkét éves magzat már teljesen kifejlődött, minden szervvel rendelkezik. Ennek a kisembernek nyolc hete már van szívverése, hat hete pedig

agyhullámai is vannak. Szíve megközelítőleg 140/perccel pumpálja a vért szövetébe.

Az abortuszt először a méhnyak kitágításával kezdik, majd egy szívókészülékkel vezetnek be. Ez az eszköz először átszakítja a magzatburkot, és folyamatosan távolítja el a magzatvizet.

A néma sikoly című filmben az ultrahangon meglepő dolgokat láttak: a magzat mozgása felgyorsult, a szívócsőtől távolodni igyekezett, szíve 200/perccel vert, és száját sikoltásra nyitotta.

Aztán a szívóberendezés eléri a magzat testét, testrészeit egyesével leszakítja, és eltávolítja.

Vajon ha a lefolyócsövekbe kamerát szerelnének, nem ugyanilyen képet kapnának azokról a gyermekekről, akik ott haláltusájukat vívják? Nem ugyanúgy viselkedik halála előtt a magzat, mint bármelyikünk? Retteg, és minden erejével a túlélésért küzd.

Mennyire kétszínű a világunk! Ugyanaz a dolog történik a strandon és a kórházban, de amíg az egyik előtt szörnyűlködve állunk, addig a másikat mi magunk csináljuk!

Zábori Péter,

III. éves orvostanhallgató

ELTÜNTETETT APÁK ÉS ANYÁK

Februártól apa és anya helyett 1. szülő és 2. szülő szerepel az amerikai útlevélkérelmen. A külügyminisztérium nem részletezi: csak a gyermekek útlevélben szerepel-e majd a módosítás?

Homoszexuális érdekvédő csoportok üdvözlik a döntést. „E változtatás révén a különféle családok úgy kérhetnek gyermekük számára útlevélt, hogy közben nem kell úgy érezniük, mintha a kormány nem ismerné el a családjukat. A kormánynak el kell ismernie, hogy a családstruktúra változik” – nyilatkozta a Family Equality Council nevű szervezet képviselője. A szervezet évek óta lobbizott azért, hogy az útlevélkérelemből töröljék az apa és anya szavakat.

A keresztény-konzervatív közvéleményt felkavarta a döntés. Tony Perkins, a Család-kutató Intézet vezetője szerint annak célja „egyértelműen az egyneműek házasságának és örökbefogadásának előmozdítása, mégpedig alkotmányos felhatalmazás nélkül, a házasságvédelmi törvény szellemét (ha a betűjét nem is) sértő módon.” Robert Jeffress baptista lelkész így fogalmaz: „Mindez egy általános törekvés része: a politikai korrektség jegyében igyekeznek elmosni a nemek közti különbségeket, azt sugallva, hogy az eredményes gyermekneveléshez nincs szükség apára és anyára. Ez a döntés azért született, hogy javítsák a gyermeket nevelő homoszexuális párok közéletét” – írja a FoxNews. □

A müncheni magyar főkonzulátus adventi rendezvényén Cserháti Ferenc püspök hosszan elbeszélgetett az egyik legsikeresebb magyar labdarúgóval, Király Gáborral, aki jelenleg a TSV 1860 München kapusa. A kétgyermekes kapuvédő gyakorló katolikus

(Fotó: Engel)

Floridai levél

KARNEVÁL

Hol van a világ leghíresebb karneválja? Velencében, Nizzában, Kölnben, New Orleansban? Bizony nem. Brazília dicsekedhet vele, pontosabban Rio de Janeiro, ahonnan világhódító útjára indult a szamba is. De vajon szintiszta brazil gyökerei volnának az ötletekben, színekben, pompában utánozhatatlan húshagyókeddi forgatagnak? Nos, a nagy „nem”-mel éppen egy brazil újság, a New Yorkban, angolul megjelenő *The Brasilians* szolgál. Sokakat meglephet, hogy a világhírű brazil karnevál igazából európai eredetű. A 17. század közepén robbant be Brazíliába, erősítvén az ott uralkodó európai hatást. Főleg portugál motívumok keveredtek itáliai divatokkal. Afrikai elemek csak a 20. században kerültek hozzá, alaposan gazdagítva a produkciókat, megadván nekik a sajátos „brazil” jelleget.

A 19. században – Európát utánozva – divatba jöttek a nagy álarcosbálok. Az első kezdeményezője a riói *Hotel Itália* volt. A nagysikerű esemény nyomban aláhúzta az óriási társadalmi különbségeket. De mivel a mulatságból senki sem akart kimaradni, táncterré változtak az utcák. A karnevál jó befektetésnek bizonyult. Sok ipar- és üzletágnak hozott nagy hasznot. Az ötletek pedig szaporodtak. Évről évre újabb helyeken jelentek meg a fantasztikus kosztüm-kombinációk, álarcok és új táncformák. Legnépszerűbb az 1928-ban, Rióban született szamba lett. Szambaiskolák születtek, inspirálván az európai „ősheleyeket”.

Rio mellett nagyon híres az északkeleti állam, Pernambuco és az Atlanti-óceán-parti kikötőváros, Salvador de Bahia karneválja.

A hagyományokhoz leghívebb a pernambucói kosztümös, álarcos mulatás. Amint mondják: csak az marad ottthon, aki már... nem él. 1800 vége felé a brazil hadsereg Recifében állomásozó részlege felvonult a farsangi menetben. Verekedni kezdtek, s a híres, ördögien nehéz és veszedelmes „harci táncba” kezdtek. A rendőrség persze beavatkozott. A katonák pedig, hogy kimásszanak a csávából, eredeti ötlethez folyamodtak. Eldugták a késeket. Helyüket átvették az esernyők, s az imént még verekedős mozdulatok tánclépésekké alakultak át, széles jókedvet sugallva. A bámulók nyomban reagáltak a változásra, s a rend imént még morcos őrei is velük mulattak. Azt viszont senki sem sejtethette, hogy egy új tánc születésének volt a szereplője, tanúja. (Az esernyők megmaradtak, csak éppen színesek, tarkák lettek.)

A kikötőváros, Salvador de Bahia az Electric Trio házája. Az eredeti Trio egy hatalmas teherautón játszó zenekar, melynek zenéjét (zaját) óriási erejű hangszórók továbbítják, nehogy kimaradjon valaki. De aki teheti, mindenüvé velük megy. Idővel a tömegből blokkok alakultak ki, osztás által szaporodva lepettek el az egész várost.

A Trio két fiatal salvadori énekesnek, Dodónak és Omarnak jutott az eszébe. 1949-ben léptek fel először. Később egy gyorsan divatosá vál dal is született, „közhírré tévén” a Trio fontosságát szülővárosa, Bahia életében. De arra senki sem gondolt, hogy majd még Európa is felfigyel rá. Pedig ez történt. 1985-ben megalakult az első olasz Trio, amit éppen a két ötletadó énekes, Dodo és Omar mutatott be Róma egyik patinás terén, a Piazza Navonán. És így, a szambával és sok más, színes, eredeti ötlettel gazdagodva a karnevál visszatért Európába.

Bitskey Ella, Sarasota

ÉVEZREDTÖREDÉK

Egy értelmiségi életútjának állomásai 1945 és 2010 között Magyarországon – olvasható a nemrég megjelent könyv fűlszövegében. Az első pillantásra – közhellyel szólva – azt is mondhatnánk Szigethy Gábor Évezredtöredék című kötetéről, hogy ebben a szerző életének hordalékát gyűjtötte össze. Csakhogy Szigethy Gábor nem egy békés korban és főleg nem egy demokratikus hagyományokban bővelkedő országban nőtt fel. Ami azért egy író és történész számára nem csak hátrány, kiváltképpen akkor nem, ha az ezzel járó hányattatásokból fakadó csapásokat túl is éli, sőt alkalma nyílik az erkölcsi tanulságok levonására is. A nemegyszer jogos indulttal kevert humorral megírt Évezredtöredékek lebilincselő olvasmány azok számára, akik ezt a kort megélték, illetve a magyar történelem egyik emberformáló szakaszának tekintik. A könyv lapjain meglevenedik egy korszak, melyet egyre jobban átszínéz az lélektanilag magyarázható törekvés, amely igyekszik rózsaszín ködbe burkolni a múltat. Holott csak akkor jön el egy „jobb kor”, ha tényleg levonjuk a még annyira fájdalmas következtetéseket is, és ezekből okulva próbáljuk a jövőt

építeni. Ehhez kiváló példával szolgál Szigethy Gábor könyve. Az általa nagyra becsült írók, művészek megállapításait idézi. Márai Sándor még 1967-ben kelt sorait szinte útmutatónak tekinti a rendszerváltás óta eltelt időszakra: „A kommunizmus megbukott, mindenfé-

le értelemben. De a kommunistáktól nehéz lesz megszabadulni, mert senki nem olyan konok és veszedelmes, mint egy bukkott eszme haszonélvezője, aki már nem az Eszmét védi, hanem meztelen életét és a zsákmányt.” Magyarázatot kapunk arra is, hogy Szigethy Gábor 1990-ben miért nem lett kulturális miniszter, holott Kádár János országglása idején megalkuvás nélkül bírálta a puha diktatúrát. Könyvéből kiderül, hogy ma is azok közé tartozik, akiknek nemcsak az a fontos, hogy mi van a politikában, „kinek kell

udvarolni, kinek kell gázsulálni, ...hogyan megdassuk keservesen kiizgadt, kihízelgett, kialázatoskodott apró rangunkat, hivatalunkat, stallumunkat.” Más helyen – szinte megértéssel – azt írja, hogy a diktatúráról könnyebb leszokni, mint a párthűségről, és aki a diktatúrában nem gondolkodott, az a demokráciában sem fog. Az Évezredtöredék záró fejezetében megtudja az olvasó, hogy Szigethy Gábor életének közel hét évtizede során miért tudott ellenállni a csábításoknak: hite, kapaszkodása Istenhez adott erőt, igaz, azt sem titkolja önvallomásában, hogy „volt egy pillanat életemben, amikor úgy éreztem: Isten eleresztette a kezemet. Volt egy pillanat életemben, amikor eleresztettem Isten kezét.” Ez az őszinteség hatja át a kötet minden sorát. A maga és olvasói számára alighanem úravalóként idézi Pilinszky János versét, amelyet még a hatvanas évek közepén a budapesti Egyetemi Színpadon hallott a hívő katolikus színművész, Mensáros László megrendítő előadásában: „Harmadnapra legyőzte a halált. / Et resurrexit tertia die.”

(Szigethy Gábor : Évezredtöredék – Helikon Könyvkiadó, Budapest 2010.)

Vincze András

AZ EGYHÁZ KÖZÉLETI FELADATAIRÓL

Erdő Péter bíboros, prímást, mint a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának elnökét látta vendégül december 14-én az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség Morus Szent Tamás Köre.

A beszélgetés az egész Európát érintő társadalmi problémák megoldási lehetőségéről, azok elfogadásáról, illetve az Egyház közéletben való szerepvállalásáról szólt. Az emberi élet védelme a fogantatástól a természetes halálig, az emberek jogkövetésben és erkölcsi normákban való megerősítése, a nemzeti identitás támogatása, illetve a különböző kultúrák elfogadása tartozik – sok más mellett – a Katolikus Egyház jelenlegi kihívásai, feladatai közé. A sajátos nemzeti kultúrák, hagyományok gyengülése – és ezek következményeképp a nemzeti identitások bizonytalansága – beláthatatlan gazdasági, morális és mentális következményekkel jár az egész európai té-

ségben. A gyermekvállalást és az anyaságot anyailag is támogató francia példa azért is kiemelten fontos, mert egy nemzet vagy ország sem tud értékek nélkül működni, mely értékeket a társadalomból meríti: a civil közösségek-ből, a családból. Ehhez pedig rendezett emberi kapcsolatokra van szükség. Ennek támogatása és vezetése is nagyon fontos lépés az aktuális gazdasági, intellektuális és morális válságból való kijutáshoz.

Hogy mi a jelen válság legfontosabb jele? – Erdő Péter elsőként a logikus gondolkodás, a beszéd és a kommunikáció képességének hiányát vagy tökéletlenségét említette. Ennek okát a túl erős audiovizuális nyomásban, és a piaci igények szerint alakított kommunikációs változásokban látja: „Egy logikus érvelés követése vagy meghallgatása is gondot okoz manapság.”

Mi az Egyház szerepe a megoldás érdekében? – Ahogyan Jézus Krisztus

sem a földi problémák megoldásáért jött el e világba, így az Egyháznak sem a földi kellemetlenségek megszüntetése az elsődleges feladata. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy ne lenne szükség a gondok, nehézségek rendezésére. Ám Jézus csodálatos gyógyításai sem „megoldásként”, hanem jelként értelmezendők.

A beszélgetésen részt vett Rétvári Bence, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium államtitkára és Stágel Bence parlamenti képviselő, az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség elnöke. Kérdésükre, hogy milyen eszközökkel tudná az Egyház a hívők és nem hívők motiváltságát és aktivitását felkelteni, Erdő Péter azt mondta, hogy az a valóság, melyet nap mint nap megtapasztalunk, csak a létezés felszíne. A mélyebb rétegekben van szükség elhivatottságra, önkéntes felelősségvállalásra.

Szikora Réka/MK

ÁLMOK HÁZA

Nem Freudra gondolok, aki az „álomanalízis” tanával és gyakorlatával egész új utat nyitott a lélekelemzésben, sőt felhasználta azt az egyéni bajok, komplexusok gyökereinek felderítésére is.

Nem mint pszichológus (a pszichológia manapság különben is lejáratta magát, mert mindent szétszed, de semmit sem képes összerakni!), hanem író-költőként közeledem ahhoz a titokzatos világhoz, mely az öntudatlanság állapotában, előző élményeink, gondolataink szövetéből s ki tudja, honnan eredő, színes villanásokból épül össze, teljesen fölborítva a józan, reális világ megszkott rendjét.

*

Léteznek kollektív, sok ember életében előforduló, tipikus álmok.

Ki ne emlékeznék rá, hogy egy adott pillanatban (éjjelen) elindul, megymendegél valami ködös tájon, s egyszer csak elérkezik a „világ végére” (mert az emberi tudattalanban a Föld nem gömbölyű, hanem tányér alakú, lapos korong, melynek szépen el lehet érni a peremét). Ott aztán kényelmesen lógatja lábát a Semmibe, és elbáméskodik a csillagvilágban...

De makacsul visszatérnek a repüléses álmok is! Az ember elkezd forgatni, emelgetni a karját, s hirtelen, anélkül, hogy az ütemes mozdulatok kifárasztanának, fölemelkedik a házak, a város fölé – repül! S ebből a lebegésből sohasem zuhan le!

Az is előfordul, hogy az álmodó idegen városba csöppen, de teljes bizonyossággal tudja, hogy nem először jár ott. Az épületek mind ismerősek, s az sem okoz gondot, hogy egyik vagy másik utcán befordulva hová lehet jutni. Ilyenkor mondják azt a reinkarnáció hívói, hogy ezek „előző életéből visszamaradt emlékek”.

És a folyamatos álmok? Midőn elszunnyadva, az előző éjszakai tájak és személyek visszatérnek, a korábbi történet folytatódik!? Ennek az álomfajtának szélsőséges esetét írja le Babits Mihály a Gólyakalifában, melynek hivatalnok-hőse a végén már nem tudja, mikor van ébren, mikor alszik, s rögeszmés, tudathasadásos lelkiállapotát öngyilkossággal képes csak lezárni.

1956-os menekülésem után hónapokon keresztül visszatért ugyanaz az élmény: valami jelentéktelen dolgot Budapesten felejtettem. Gondoltam, „visszaugrom érte”, s csak midőn ott voltam, döbbsentem rá, nem tudok ismét kijönni, csapdába kerültem. Kétségbeesetten rohangáltam az utcákon, keresve a szabadulás lehetőségét. Korholtam magam: „Hogyan tudtál ilyen marhaságot elkövetni?” Aztán hirtelen, verejtékben fűrödvé, az ébredés! A lausanne-i kaszárnnya ablakán át a Dent du Midi rózsaszín fényben izzó, csipkés ormaira lehetett látni. Megkönnyebbültem.

Hosszú téli éjszakákon fölbuknának már-már elfeledettnek hitt kedves arcok is: az ifjúság tűnőleg elpárolgott szerelmes gavallérok, könnyes halottak, azóta ellenséggé vált régi barátok...

Jönnek, mosolyognak, éppolyan kedvesek és fiatalok, mint annak idején voltak. Claude aranyhaját lebegtetni az Atlanti-óceánról érkező hűvös fuvatlat... Brüsszelben, a Chaussée de Wavre öreg házai között egy suhanó árnyék... hajdani balatonkenesei nyarak szivárványos unalma... a müncheni Leopoldstrasse valamelyik kávéházának fojtott moraja... Léteznek azonban olyanok is, akik életükben nagyon közel álltak hozzánk, de éjjelente sohasem térnek vissza – vajon miért?

(Folytatás a 8. oldalon)

SCHEFFLER-KIÁLLÍTÁS SZATMÁRNÉMETIBEN

Schönberger Jenő megyéspüspök nyitotta meg a Scheffler János vértanú püspök életét bemutató kiállítást a szatmárnémeti püspöki palotában, január 16-án.

A dísztermet megtöltő látogatók előtt köszöntőjében elmondta: Scheffler János halála után hét évvel Galambos Ferenc akkori székesegyházi káplán hozta haza a püspök földi maradványait, de az emlékek révén ezzel a kiállítással végleg hazatért a vértanú. Beszédében hangsúlyozta, ez egy szerény kiállítás, de biztos sok tárgyi emlék, ereklje van még a hívek birtokában, és már most többen jelentkeztek, akik Scheffler püspökkel találkoztak, emlékeikben őrzik őt. Csikós Gyula Nagykárolyból azért jött el, hogy elhozza azt a takarót, amit édesapja a börtönben adott Scheffler püspöknek: legyen mivel takarózzon a hideg cellában. Ez a takaró később visszakérült hozzá, és most felajánlotta a kiállításnak.

A már kiállított tárgyak kapcsán Schönberger Jenő elmondta, a püspökről 1942-ben készült kép mellé nemsokára egy új festmény is kerül, hiszen a július 3-i boldoggáavatásra elkészül Valovits László kolozsvári festőművész munkája.

A püspök elhurcolásának egyik tanúja mesélt a napról, amikor bőrkabátosok vitték el püspöküket, aki még akkor is áldást osztott: „Másodéves képzős voltam, amikor a püspökért a bőrkabátosok jöttek. Kinyílt az ajtó, és akik itt voltunk, sorfalat álltunk és letérdeltünk, a püspök pedig, ahogy jött végig, megáldott minket. A fejünkre tette a kezét, és a homlokunkra keresztet rajzolt. Aztán beszállt a fekete autóba, és nem láttuk többé.”

A püspököt követően Bura László beszélt a vértanúról. Mint mondta, Scheffler János 1942 májusában, 57 évesen lett a Szatmári Egyházmegye püspöke. Nem a kormány, nem az esztergomi érsek javasolta, hanem a Szentatya választotta. Bizonyára ezért írták a róla megjelent tudósítások azt, hogy

a Gondviselés adta a Szatmári Egyházmegyének. Hatvanhárom éves volt, amikor bebörtönözték, és hatvanöt éves, amikor Jilava börtönében meghalt. Scheffler János a püspöki hivatást, akárcsak egész lelkipásztori és tanári működését szolgálatnak tekintette. Úgy gondolta, hogy püspökként jót tehet, de azt is tudta, hogy ez sok áldozattal jár, és ezt tudatosan akarnia is kell. Élete egyik fő elvének és gondjának a felebaráti szeretet megvalósítását tartotta. Ő mondta, hogy a lényeg az emberek szeretete. A szeretet próbája, mértéke, fokozója pedig az áldozat, a másokért hozott áldozat. Püspökké szentelése előtt azt írta naplójába: „Felajánlom életemet. Szeretném, ha húsz évig püspök lehetnék, mert így tettekkkel is sokat tehetnék. De ha nem adatik meg, az örökkévalóságból is Szatmárért fogok dolgozni.”

A kiállítás megnyitójának végén Pusás Éva restaurátor mutatta be a tárlatot, majd a látogatók végigjárhatták, megtekinthették a kiállított emlékeket. A vasárnap megnyitott kiállítás július 8-ig várja az érdeklődőket, hétköznaponként a püspökség hivatali ideje alatt bárki megnézheti.

Szatmári Egyházmegye

A kiállítással végleg hazatért a vértanú – mondta köszöntőjében Schönberger Jenő megyéspüspök

A MISSZIÓ...

(Folytatás az 1. oldalról)

válniuk, nagy ideálokért kell élniük, amelyek megváltoztatják a történelmet, és hiú ábrándok vagy felesleges félelmek nélkül meg kell tenniük mindent azért, hogy bolygónk minden nép számára ott-hon lehessen.

Ahogy a görög zarándokok kétezer évvel ezelőtt, úgy korunk emberei is azt kéri a hívőktől – még ha nem is mindig tudatosan –, hogy ne csak „beszéljenek” Jézusról, hanem „mutassák is meg” Őt, ragyogtassák fel a Megváltó arcát a föld minden sarkában az új évezred nemzedékei előtt, főként a fiatalok előtt minden földrészen, akik felé különösképpen is irányul az Evangélium hirdetése. (...)

Ezek a gondolatok arra a missziós küldetésre utalnak, amelyet minden megkeresztelt ember és az egész Egyház megkapott, de ez nem valósulhat meg hitelt érdemlően mély személyes, közösségi és pasztorális megtérés nélkül. Annak tudata ugyanis, hogy az Evangélium hirdetésére kaptunk meghívást, személyesen minden hívőt, de ugyanígy az összes egyházmegyei és plébániai közösséget teljes megújulásra ösztönzi, és arra, hogy egyre inkább megnyíljon a helyi egyházak közötti missziós együttműködésre azért, hogy előmozdítsák az Evangélium terje-

dését minden ember szívében, minden nép, kultúra, faj, nemzetiség körében szerte a világon. (...)

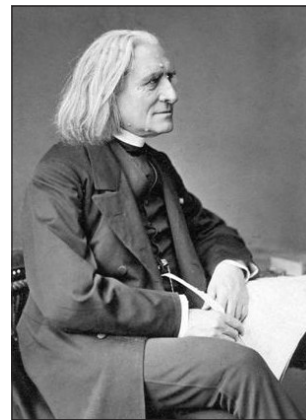
Az egyházi közösség Isten fiával, Jézus Krisztussal való találkozásból születik, aki az Egyház hithirdetése révén jut el az emberekhez, és közösséget teremt saját magával, és következképpen az Atyával és a Szentlélekkel (vö. 1Jn 1,3). Krisztus hozza létre az új kapcsolatot az ember és Isten között. „Ő nyilatkoztatja ki nekünk, hogy »szeretet az Isten« (1Jn 4,8), s ugyanakkor megtanít minket arra, hogy az emberi tökéletesség és a világ átalakításának alaptörvénye a szeretet új parancsa. Azokat tehát, akik hisznek az isteni szeretetnek, biztosítja arról, hogy a szeretet útja minden ember előtt nyitva áll, s hogy az egyetemes testvérségre való törekvés nem hiábavaló.” (Gaudium et spes, 38)

Az Egyház az Eucharisziából fakadóan válik „közösséggé”, amelyben Krisztus, aki jelen van a kenyérben és a borban, az ő szeretetáldozatával úgy építi az Egyházat, mint az ő testét, egyesít minket a Szentháromság egy Istennel, valamint egymással (vö. 1Kor 10,16). A Sacramentum Caritatis kezdetű apostoli buzdításban ezt írtam: „A szeretetet ugyanis, melyet a szentségben ünneplünk, nem tarthatjuk meg magunknak. E szeretet természetét szerint igényli, hogy mindenkivel közöljük. Amire a világnak szüksége

A magyar UNESCO-bizottság javaslatára 2011-et nemzetközi Liszt-évné nyilvánították. A zeneszerző születésének 200. évfordulója alkalmából nemcsak Magyarországon, hanem szerte a világban sűrűbben hangzanak fel Liszt Ferenc művei.

Magyarországon a Nemzeti Erőforrás Minisztérium és a Hungarofest Non-profit Kft. KLASSZ Zenei Irodája az évfordulós programok központi szervezője. A koncertek, programok öt téma köré csoportosulnak, ezek közül az egyik így hangzik: *Liszt, a keresztény gondolkodó*. A zeneszerző már gyermekkorától kezdve vonzódott a vallás, az Egyház iránt, időskorában pedig így vallott: „Beléptem az egyházi rendbe – de semmi esetre sem a világ iránt táplált megvetésből, vagy még kevésbé, mert ráuntam a művészetre... A katolicizmushoz való vonzalmam gyermekkorom óta jelen van, és mára állandóan jelenlévő és uralkodó érzés lett.” Tervei között szerepelt a korabeli egyházi zene megreformálása is, de azt a történelmi helyzet akkor nem tette lehetővé. Mindenesetre vallásos művek egész seregét alkotta meg az esztendők során: zongoradarabokat és miséket, orgonaműveket, egyházi kórusokat, zsoltárokat és oratóriumokat. A programszervező iroda honlapján olvasható, hogy Liszt már az 1850-es években méltán írhatta a weimari nagyhercegnek ezeket az öntudatos sorokat: „Tény, és azt hiszem, jó lelkiismerettel és szerénységgel ellenére mondhatom, hogy az általam ismert zeneszerzők közül egy sincs, aki ilyen intenzív és mély érzelmekkel közelednék az egyházi zenéhez.”

Az év kiemelkedő eseménye lesz az október 22-én megrendezésre kerülő World Liszt Day, amellyel azt a nagyszabású elképzelést valósítják meg, hogy az ünnepi megemlékezés fénypontjaként a zeneszerző születésnapján a világ több pontján egyszerre csendüljön fel a Krisztus-oratórium. „Egek harmatozatosok onnan felül, és a felhők folyjanak igazsággal, nyíljék meg a föld, és viruljon fel a szabadulás.” Ezzel az Ézsaiás könyvből vett ótestamentumi idézettel, s a Rorate

coeli gregorián dallamával kezdődik a monumentális, háromrészes, tizennégy tételből álló alkotás, amelyet Liszt Ferenc élete egyik főművének tekintett; húsz éven keresztül dolgozott rajta. A Jézus Krisztus történetét a bölcsőtől a sírig, vagyis a betlehemi jászoltól a feltámadásig elbeszélő oratórium első bemutatója 1873-ban volt a weimari Herder-templomban a szerző vezényletével. Később majdnem egy évszázadon keresztül szinte feledésbe merült, majd a magyarok érdeként újból felfedezték; Forray Miklós vezényletével lemezfelvétel készült róla.

Bubnó Tamás művészeti vezető a honlapon Musica Sacra címmel leírja, hogyan kívánnak tisztelni a zseniális mester szakrális művészetét előtt. Maga Liszt Ferenc így vallott életének erről a fontos eleméről: „az egyházi zeneszerző prédikátor és pap is, s ahol a szó már nem elég az érzés kifejezésére, ott a hang ad neki szárnyakat és magasztosítja fel”. Az egyházi zene két budapesti templomban csendül majd fel: a belvárosi főplébániatemplomban (misék, a római katolikus liturgiába illeszthető kompozíciók és orgonaművek), és az Avilai Nagy Szent Teréz-plébániatemplomban (oratóriumok és egyéb szakrális témájú, zenekart, illetve nagyobb hangszeres együttest igénylő művek). A sorozattal méltó módon, a magyar zenei élet kiemelkedő előadóművészeinek, és a rendszeres templomi szolgálatot ellátó kórusok segítségével igyekeznek megszólaltatni Liszt egyházzenei műveit.

A Liszt-év egyik kiemelkedő programja lesz május 27-én a Vatikáni koncert, amelyen a Magyar Nemzeti Filharmonikus Zenekar és Énekar lép fel Kocsis Zoltán vezényletével.

Bővebb információ a Liszt-év honlapján: <http://liszt-2011.hu/hu>

Thullner Zsuzsanna/MK

van, az Isten szeretete, a Krisztussal való találkozás és a belé vetett hit” (84). Ezért az Eucharisztia nem csupán az Egyház életének, hanem küldetésének is forrása és csúcspontja: „Egy igazán eucharisztikus Egyház missziós Egyház” (uo.), amely mindenkit el tud vezetni az Istennel való közösségre, meggyőződéssel hirdetve: „Amit láttunk és hallottunk, azt nektek is hirdetjük, hogy ti is közösségben legyetek velünk” (1Jn 1,3). (...)

Ezen a missziós világnapon (...) érezzük át, hogy mindannyiunknak ki kell vennünk a részünket az Egyháznak az Evangélium hirdetésére irányuló törekvéséből. A missziós lendület mindig az életerő jele volt helyi egyházaink számára (vö. Redemptoris missio, 2), és az ő együttműködésük egvedülálló módon tesz tanúságot az egységről, a testvériségről és a szolidaritásról, melyek az üdvözítő Szeretet szavahihető hirdetőivé tesznek.

Ismét imádságra hívok tehát mindenkit és arra, hogy a gazdasági nehézségek ellenére konkrét testvéri segítséggel támogatassuk a fiatal egyházakat. A szeretetnek és a megosztásnak e gesztusa, amelynek elosztásáról a Pápai Missziós Művek fog gondoskodni – és hálámat fejezem ki értékes szolgálatukért –, elősegíti majd papok, seminaristák és hitoktatók képzését a legtávolabbi missziós területeken, és bátorítani fogja a fiatal egyházi közösségeket.

A missziós világnapra szóló ez évi üzenet zárásaként különleges szeretettel szeretném kifejezni hálámat a misszionáriusoknak, férfiaknak és nőknek, akik a legtávolabbi és legnehezebb missziós helyeken tesznek tanúságot – gyakran az életük árán is – Isten országának eljövételéről. Ők az Evangélium hirdetésének élcsapatát képviselik, és minden hívő barátsággal, lelki közelséggel és támogatással tartozik nekik. „Isten (aki) a jókedvű adakozót szereti” (2Kor 9,7), töltse el őket lelki buzgósággal és mély örömmel.

Ahogy Mária „igenje”, úgy az egyházi közösségnek a testvéri szeretetre szóló isteni meghívásra adott minden nagylelkű válasza is új apostoli és egyházi „anyaságot” fog életre hívni (vö. Gal 4,4.19.26), amely a szerető Isten titka által megérintve – aki „amikor elérkezett az idők teljessége..., elküldte Fiát, aki asszonytól született” (Gal 4,4) – bizalmat és bátorságot fog adni új apostoloknak. Ez a válasz minden hívőt képessé tesz arra, hogy „a reményben derűsek legyenek” (vö. Róm 12,12), miközben megvalósítják Isten tervét, aki azt akarja, „hogy az egész emberiség Isten egyetlen népévé, Krisztus egyetlen testévé legyen, a Szentlélek egyetlen templomává épüljön” (Ad gentes, 7).

XVI. Benedek

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu>

ANGLIA:

London: Virágh József főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-Mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Reading, Bristol, Luton, Brighton-Hove; www.magyarkatolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Misézó helyek: Rochdale, Wolverhampton, Nottingham.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, Tel.: 0043-1/526 49 72; Fax: 0043-1/526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs-újhely (Szent József-templom) 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-Mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, Tel.: 0043-3352/34108. E-Mail: Kersztfalvi@free-mail.hu Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.15-kor, Felsőőr, vasárnaponként 10.30-kor.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, Tel.: 0043-316/68 21 2421; szentmise a hónap első vasárnapján 10.30 órakor, a második vasárnap előtti szombaton 18.00 órakor, a többi vasárnapokon 17.00 órakor a Kalvarienberg-Kirchében, Kalvarienbergstr. 155.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungamseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Petrinumstr. 12, Haus 7, A-4040 Linz, Tel.: 0043-732/736581-4492 (iroda), -4493 (lakás), -4494 (Fax), E-Mail: ernest.szabo@diozese-linz.at; Misézó helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Norbert Jakab, Tel.:0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, E-Mail: janorth@freemail.hu; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 13.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-zárdában, Aigner Str. 135. Érdeklődni: Bohumy István, Tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188.

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumônier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, Tel.: 0032-4/22 33 910; Fax: 0032-4/22116 09.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Gáspár István, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, Tel.: 0033-1/42 086170, Fax: 0033-1/42 067155, <http://magyarmisszio.free.fr>.

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, Mission Catholique Hongroise, 302, Avenue Jean Jaures, F-69007 Lyon, Tel.: 0033-4/78 501636.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. P. Szomszéd Tamás József SJ, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, Tel.: 0049-821/21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, vagy mobil: 0049-151/14 23 28 06.

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye nürnbergi székhellyel: Misézó helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landshut, Nürnberg, Regensburg. Érdeklődni: Ft. Bereczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tuchergartenstr. 2/A, D-90571 Schwaig, Tel.: 0049-911/507 57 96.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: 0049-221/23 8060.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, Tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Ung. Kath. Mission, Thieboldgasse 96, D-50676 Köln. E-Mail: ungarnzentrum@netcologne.de Tel.: 0049-221/238060. Fax: 0049-221/ 232120; <http://www.un-garnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhellyel:

Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Telefon: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022. Fax: 0049-69/97 78 26 84. www.magyar-katolikusok-frankfurt.de

HIRDETÉSEK

Kiadó Budapest-Belváros, Ferenciek terénél színvonalas, minden igényt kielégítő 2 szobás lakás, 2 v. 3 személynek, 70 EUR/nap. T.: 0033-6/43 60 95 52.

Hazatelepülők figyelem! Esztergomban 130 m²-es, jó környezetben fekvő fél ikerház: 3 szoba, konyha, fürdőszoba, garázs, kerttel, kedvezményesen eladó. T.: 0049-(0)221/712 80 64 (délelőtt).

Stuttgartban élő 51 éves hölgy, korban hozzáillő férfi barátságát keresi komoly szándékkal. T.: 0049-(0) 162/26 323 19.

Személy- és árufuvarozás Erdély-Németország. Elfogadható áron, meg egyezés szerint, háztól házig. T.: 0040-(0)745/48 70 56, e-mail: chiricutafistvan@citromail.hu.

Pálházán oszlopos parasztház, hátul hozzáépített résszel, félkész állapotban eladó. Telek: 4780 m². Vállalkozásra is kiválóan alkalmas. T.: 0049-89/67 26 51 vagy 0160/63 92 652

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Misszió – Ungarischsprachige Katholische Mission, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, 982638, Fax: 0049-89/985419. E-Mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de

Münster-Padeborn-Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, Neukirchen-Vluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middelheld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel.: 0049-251/32 65 01; Fax: 0049-251/144 29 31. E-Mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passaui Egyházmegye:

Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzendorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Telefon: 0049-8505/1229.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Miséző helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frommern, Ludwigsburg, Böblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eislingen, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach. Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre és Ft. Gegő István, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffl e-Str. 30, D-70186 Stuttgart. Tel.: 0049-711/2369190, Fax: 0049-711/2367393, E-Mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de; www.stuttgarti-katolikusok.de

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Kóncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Telefon: 0049-931/38 62 43, Fax: 386-405.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, Pontifici cio Instituto Ecclesiastico Ungherese, Via Giulia 1, I-00186 Róma. Telefon: 0039-06/684-2620, pminemeth@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 11-kor, S. Maria dell'Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec.) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyaszonya-kápolnijában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Tonale 19, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: P. Ruppert József SchP, Tel.: 0039/347 344 5538, E-Mail: ruppert.jozsef@pia-rista.hu

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, Tel.: 0041-44/36 23 303. E-Mail: f.vizauer@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Ft. Popa Péter, Tel.: 0041-26/321 1925. Szentmise minden hó 1. vasárnapján 11.30-kor a fribourgi Krisztus Király-plébánia-templom jobb oldali részén található Miasszonyunk-kápolnijában (Rte du Comptoir 2, CH-1700 Fribourg). E-mail: abbe@petrupopa.ch; www.fribourgmise.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Tel.: 0041-21/6478 678.

Bern: Ft. Pál István Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 7717, CH-3000 Bern. E-Mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Pál István, Tel.: 0041/765185441. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

ISTENI IRGALMASSÁG-ZARÁNDOKLAT

Litvániában a püspöki kar 2011-et az Isteni Irgalmasság évének nyilvánította. Hazánkban ez az esztendő a Család éve, de több kiemelkedő esemény zajlik az Isteni Irgalmasság tiszteletének jegyében. Erről tanácskozott január 14-én a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Titkárságán, Katona István egri segédpüspök vezetésével az Irgalmasság-konferenciák magyar szervezőbizottsága.

Harmadik alkalommal rendezik meg az idén az Isteni Irgalmasság Országos Konferenciáját. Az egész napos eseménynek május 22-én, vasárnap a budapest-józsefvárosi templom ad otthont. (Az előző két konferencia házigazdája a budai ciszterci Szent Imre-templom volt.) A programban – a korábbiakhoz hasonlóan – főpapi szentmise, előadások, az irgalmasság cselekedeteivel kapcsolatos tanúságtételek és imádságok szerepelnek.

Első alkalommal szervezik meg az Isteni Irgalmasság országos zárándoklatát

A Magyar Egyházi Könyvklub webáruházából immár bankkártyájával, PayPal-on keresztül is vásárolhat!

www.egyhazikonyvklub.hu

A katolikus, református, evangélikus kiadók gazdag választéka. Számos könyvre, DVD-re, CD-re kedvezmény!

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

Keresztelések: *Szőcs Silvia*, Sz. Krisztián és Brigitta kisleánya 2010. november 7-én, valamint *Schönberger Peter Emmanuel*, Sch. Péter és Tímea kisleánya 2010. november 7-én a müncheni Damenstift-templomban részesült a kereszttség szentségében.

Magyar Katolikus Misszió

ÁLMOK...

(Folytatás az 5. oldalról)

*

Van-e az álmoknak jelentése, titkos, jelképes mondanivalója?

A Dénes Tibor halálára virradó hajnalon gyönyörű élményben volt részem. Egyik (szintén akkortájt elhunyt) író barátom föl vitt egy magas, égi erkélyre, ahonnan lelátunk az alkonyati szürkéségben lebegő, apró fényeket gyűjtogató városokra.

– Látod, mennyivel szebb minden innen felülről!? – mondta meleg, bátorító hangon. – A bajok, a bosszúságok, a fájdalma elenyésznek. Csak az marad meg, ami derűs, ami békés, ami szép...

Aztán hirtelen fölébredtem. Telefoncsörgés: Dénes Tibor meghalt. Akkor döböntem rá, hogy a különös álom előzetes figyelmeztetés, erősítés akart lenni. Valaki a Túlvilágról kinyújtotta felém segítően, védelmezőn a kezét...

Saáry Éva

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN	
Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánságokat esetenként árazunk.	
Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!	

nemzeti kegyhelyünkre, Mátraverebély-Szentkútra. A híveket és a papokat július 9-én, szombaton kora délelőtt várják, majd tizenegy órakor kezdődik az ünnepélyes főpapi szentmise. A zárándoklat délután, az Irgalmasság órájában tartott imádsággal zárul.

Gyalogos zárándoklat indul Hidasnémetiből Krakkóba június 23-án. A 260 kilométer megtétele után, július 2-án érkeznek a zárándokok a lengyel városba. Részletes felvilágosítást a salvator@salvator.hu e-mail címen lehet kérni.

Az idei évben rendezik meg második alkalommal az Isteni Irgalmasság Világkongresszusát. Az első világtalálkozózt Rómában tartották három évvel ezelőtt, most Krakkó ad otthont az ötnapos eseménynek, amely október 1-jén kezdődik. A világgkongresszuson előzetes regisztráció után lehet részt venni. Ezzel kapcsolatban, és a többi eseményről folyamatos tájékoztatást adnak a katolikus újságok és rádiók.

– **czoborczy** –

EURÓPAI, NÉMETORSZÁGI OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

Az ÉLETÜNK előfizetési árát kérjük *helyi terjesztőinkkel (missziókkal)* rendezni! Csak a kiadóhivatalból postázott újságok előfizetését kérjük az ÉLETÜNK müncheni postabank számlájára befizetni. A szerkesztőség

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
MAGYAR KATOLIKUS MISSZIÓ
 Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
 Telefon: (0049) 89/98 26 37
 Telefax: (0049) 89/98 54 19
 E-mail: eletuenk@gmx.de
www.ungarische-mission.de
 *
 Főszerkesztő: dr. Cserhádi Ferenc
 Felelős kiadó: Merka János
 Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
 A szerkesztőbizottság tagjai:
 Ramsay Győző,
 Vincze András
 *
 Redaktion und Herausgeber:

UNGARISCHSPRACHIGE KATHOLISCHE MISSION
 Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
 Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
 Telefon: (0049) 89/98 26 37
 Telefax: (0049) 89/98 54 19
 E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
eletuenk@gmx.de
 *

Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
 11 Exemplare
 nach Übersee mit Luftpost US\$ 60
 *

ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 2 EUR
 Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
 Tengerentúlra US\$ 60

BANKSZÁMLÁNK:
 Ungarischsprachige Katholische Mission
 Sonderkonto „ÉLETÜNK”.
 Postbank München
 Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80
 IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03
 BIC PBNKDEFF
 *

Erscheint 11 mal im Jahr.
 Satz: ÉLETÜNK
 *

Druck: AMPER DRUCK GmbH
 Am Fohlenhof 5.
 82256 Fürstenfeldbruck
 *

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
 A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.